

30. JEST JEDEN BÓG

Cele lekcji – wymagania ogólne

- ♦ ukazanie wiary w jednego Boga jako fundamentu chrześcijaństwa;
- ♦ pogłębienie rozumienia formuły: „Wierzę w jednego Boga”.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- ♦ odnosząc się do fragmentów Pisma Świętego, charakteryzuje chrześcijański monoteizm;
- ♦ omawia treść modlitwy *Szema Israel* (Pwt 6, 4-7);
- ♦ wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest Jedyny i jeden;
- ♦ definiuje pojęcia: „mamona”, „bałwochwalstwo”, „politeizm”, „monoteizm”, „transcendencja”;
- ♦ omawia współczesne formy bałwochwalstwa.

Wartości

- ♦ kształtowanie hierarchii wartości w świetle wiary w Jedynego Boga.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – niedokończone zdania. Nauczyciel zapisuje na tablicy dwa niedokończone zdania i prosi uczniów, aby pracując w parach, dokończyli jedno z nich (można też z góry przydzielić zdania uczniom):

- „Jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu, wtedy...”.
- „Jeśli Bóg nie jest na pierwszym miejscu, wtedy...”.

Przedstawiciele par odczytują i uzasadniają swoje propozycje zakończenia wybranego zdania, a odpowiedzi zapisywane są na tablicy. Nauczyciel przywołuje postać św. Augustyna, któremu przypisuje się autorstwo sentencji: „Jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu, wtedy wszystko jest na swoim miejscu”, i zachęca uczniów do jej interpretacji.

Rozwinięcie tematu

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel sprawdza znajomość pojęć: „monoteizm”, „politeizm”, „agnostycyzm”, a także zbiera informacje o poznanych wcześniej religiach monoteistycznych i politeistycznych. Następnie dzieli klasę na trzy grupy. Na podstawie fragmentu z podręcznika s. 174–176 (od słów „Przyglądając się współczesnym...” do *Komentarza*) grupy przygotowują odpowiedzi na zadany temat.

Grupa 1: Wymień formy politeizmu, na które zwrócili uwagę autorzy tekstu.

Grupa 2: Wymień formy politeizmu, jakich waszym zdaniem zabrakło w tekście.

Grupa 3: Wskaż biblijne źródło chrześcijańskiego monoteizmu.

Po upływie wyznaczonego czasu nauczyciel sprawdza poprawność odpowiedzi.

Metoda – wyszukiwanie myśli przewodniej. Nauczyciel czyta fragment z Ewangelii – Mt 6, 24, a następnie zachęca uczniów do odnalezienia myśli przewodniej perykopy w odniesieniu do poznanego wcześniej fragmentu – Pwt 6, 4-5. Warto zachęcić uczniów do dostrzeżenia związku między oboma fragmentami, a także do odkrywania konieczności wcielenia słów Jezusa w życie.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel po odczytaniu fragmentu Biblii – Pwt 6, 4-5 przybliży uczniom znaczenie modlitwy *Szema Israel* – „Słuchaj Izraelu”. Warto, aby prowadzący podkreślił, że:

- każdy pobożny Żyd zobowiązany był (i w dalszym ciągu jest) dwa razy dziennie recytować te słowa – będące swoistym, niesformalizowanym wyznaniem wiary;
- słowo „jeden” oznacza z jednej strony odrzucenie politeizmu – nie ma innych bogów, z drugiej zaś wskazuje na jedyność – niepowtarzalność, niepodobieństwo do nikogo innego i niczego innego, czyli Bożą transcendencję;
- Jezus, mówiąc: „Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzywał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie” (Mt 6, 24), daje jasny przekaz swoim uczniom – Bóg jest jeden i nie ma innego;
- *mamon* – słowo pochodzenia aramejskiego – oznacza: ‘bogactwo, posiadanie, pieniądze’ i zostaje przyrównane przez Jezusa do bożka.

Zakończenie

Wiara w jednego Boga:

- jest pierwszą prawdą wiary;
- wiąże się z wejściem w relacje z Nim „z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił”;
- wskazuje na jedyność, czyli niepodobieństwo Boga do nikogo i niczego innego, czyli Jego transcendencję;

- stanowi fundament życia chrześcijańskiego;
- wyklucza wszelkie formy politeizmu, w tym bałwochwalczy stosunek do sprawności fizycznej, sukcesu sportowego, zawodowego czy materialnego.

Notatka

Tekst Zakończenia.

Korelacja z edukacją szkolną

- ◆ filozofia – filozofia a religia;
- ◆ etyka – aksjologia chrześcijańska, hierarchia wartości;
- ◆ język polski – doskonalenie umiejętności pracy z tekstem.

Inne możliwości realizacji

Metoda – praca w czwórkach. Nauczyciel dzieli klasę na zespoły czteroosobowe. Każdej grupie przydziela fragment artykułu (załącznik 1), prosząc o przygotowanie odpowiedzi na pytania znajdujące się pod tekstem. Przedstawiciele grup zapisują odpowiedzi na tablicy. Po krótkim omówieniu pracy uczniów nauczyciel zadaje pytanie: „Co łączy przeczytane historie z tematem lekcji?”, zachęcając tym samym do krótkiej dyskusji.

Jeśli uczniowie sami nie odkryją związku z idolatrią lub bałwochwalstwem, warto, aby nauczyciel tę część lekcji zakończył wyjaśnieniem, że postawa bałwochwalcza polega na oddawaniu czci fałszywym bóstwom i współcześnie może przybierać różne formy – wiąże się z sukcesem sportowym, kultem ciała itd.